

РЕШЕНИЕ

№ 3286

гр. София, 18.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 16.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

като разгледа дело номер **9787** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурително процесуалния кодекс (ДОПК).

Делото е образувано по жалба на Н. С. К., ЕГН: [ЕГН], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], вх. „Г”, ет. 4, ап. 8 и електронен адрес: [електронна поща], срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22220219000491-091-001/21.05.2020 г., издаден от Р. Г. Я. – орган, възложил ревизията и Т. Д. И. – ръководител на ревизията, в частта потвърдена с Решение № 1238/10.08.2020 г. на Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“, [населено място], Централно управление на Национална агенция по приходите.

С жалбата се оспорва ревизионния акт в частта, в която е потвърден с Решение № 1238/10.08.2020 г. на Директора на Дирекция ОДОП, ЦУ на НАП, а именно: за установения резултат за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от Закон за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ - за установените задължения за данък върху дохода за 2013 г. и 2016 г. в размер на 34 000,00 лв. и 19 695,71 лв. В същата са изложени оплаквания за неговата незаконосъобразност и неправилност. Жалбоподателят излага аргументи за допуснати процесуални нарушения, счита, че ревизионния акт е незаконосъобразен и немотивиран. Излага аргументи, че не е получавал посочената по-горе сума в размер на 300 000лв. Твърди, че за 2013 г. е получил по банков път коледна премия в размер на 1 000,00 лв., за която сума е заплатил дължимите данъци и осигурителни вноски. Пояснява, че в годините преди и след 2013 г. е получавал бонуси от „ДУНАРИТ“ АД по банков път, които са

декларирани пред НАП. Предвид изложеното няма основание да получи такава голяма сума. Според него процесният ордер е неистински документ с невярно съдържание, който не доказва изводите на органите по приходите. Възражава, че незаконосъобразно ревизиращите органи са се позовали на заключение, изготвено в неприключило наказателно производство. Твърди, че в хода на провежданото наказателно производство също оспорва истинността на РКО, съставен за заплащане на посочената по-горе сума. Счита, че при ревизията не са събрани доказателства, обосноваващи изводите на органите по приходите. По отношение на определеното задължение за данък по ЗДДФЛ за 2016 г. твърди, че органите по приходите са подхождали предубедено и без да анализират наличните доказателства. Според него получената сума от 40 000,00 лв. не представлява доход.

В съдебно заседание, жалбоподателят редовно уведомен не се явява, представлява се от адв. З., който поддържа жалбата, претендира сторените по делото разноски.

Ответният административен орган – Директор на Дирекция ОДОП при ЦУ на НАП-С., редовно уведомен не изпраща представител. Постъпило е становище от процесуалния представител по делото, който счита жалбата за несонователна и недоказана и с оглед изхода на делото претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител.

Административен съд-София град обсъди оплакванията в жалбата, писмените доказателства по преписката, доводите и становищата на страните, и като направи служебна проверка за законосъобразност на акта съгласно чл.160, ал.2 ДОПК, намери следното:

От фактическа страна, съдът приема за установено:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22220219000491-020-001/24.01.2019 г., връчена на 04.04.2019 г., изменена със Заповеди за изменение на ЗВР №Р-22220219000491-020-002/03.06.2019 г., №Р-22220219000491-020-003/25.06.2019 г., №Р-22220219000491-020-004/05.11.2019 г. и №Р-22220219000491-020-005/15.11.2019 г., издадени от Р. Г. Я., на длъжност началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” при ТД на НАП С. /упълномощен със Заповед №РД-01-803/07.06.2017 г. на директора на ТД на НАП С. и Заповед №РД-01-818/10.05.2019 г. на и. д. директора на ТД на НАП С./ е възложено извършването на ревизия на Н. С. К., за установяване на задълженията за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ за периодите от 01.01.2013 г. до 31.12.2018 г. Ревизията е спряна със Заповед №Р-22220219000491-023-001/15.07.2019 г. и възобновена със Заповед №Р-22220219000491-143-001/17.10.2019 г., издадени от Р. Г. Я.. Сроктът за

приключване на производството е удължен до 04.02.2020 г. със Заповед №Р-22220219000491-ЗИД-001/14.11.2019 г. на изпълнителния директор на НАП.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22220219000491-092-001/08.04.2020 г.

Ревизията приключва с РА №Р-22220219000491-091-001/21.05.2020 г., издаден от Р. Г. Я., на длъжност началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията и Т. Д. И., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията.

В хода на ревизията безспорно е установено, че Н. С. К. е местно физическо лице, по смисъла на чл. 4 ал. 1, т. 1 от ЗДДФЛ, данъчно задължено за доходи, произтичащи от източници в България и в чужбина, съгласно чл. 3, т. 1 и чл. 6 от ЗДДФЛ. На Н. К. е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ с изх. №Р-22220219000491-040-001/04.04.2019 г., във връзка с изясняване на доходите му, източниците за тях, имущественото състояние, получени конкретни суми и др. С писмо, вх. №59-00-360#57/19.12.2019 г. по регистъра на ТД на НАП С. са представени документи и писмени обяснения.

На основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на физически и юридически лица, описани на стр. 2-4 от РД.

На основание чл. 37, ал. 5 от ДОПК са изпратени искания до трети лица - държавни и общински органи, търговски банки и др.

С Протокол №1595462/29.11.2019 г. към административната преписка са приобщени доказателства, събрани в хода на досъдебно производство. С постановление на Специализирана прокуратура /СП/ от 14.11.2019 г. по пр. пр. №2077/2018 г., изх. №7578/15.11.2019 г. на директора на ТД на НАП С. са предоставени доказателства, заведени в деловодните регистри на ТД на НАП С. с вх. №20-00-319/29.11.2019 г.

С Протокол №Р-22220219000491-П.-001/05.12.2019 г. към административната са приобщени доказателства, събрани при проведена ревизия на „АФЛИК-БЪЛГАРИЯ“ ЕАД с ЕИК[ЕИК], а именно Искане за представяне на информация от трети лица №Р-2202-1405417-041-001/27.02.2015 г. и отговор от Н. С. К..

С Протокол №Р-22220219000491-П.-002/05.12.2019 г. към административната преписка са приобщени Ревизионен акт №Р-2202-1405417-091-001/02.02.2017 г., РД №Р-2202-1405417-092-001/30.11.2016 г., ведно със събраните доказателства при проведена ревизия на „АФЛИК-БЪЛГАРИЯ“ ЕАД.

В хода на ревизията ревизиращите органи са анализирали събраните доказателства, а именно: представени документи и писмени обяснения от трети лица; данни от информационната система на НАП и Агенция по вписванията, касаещи семейното положение на лицето; притежавани банкови сметки; реализирани доходи от трудови и извънтрудови правоотношения и други доходи, подлежащи на деклариране; имуществено състояние; пътувания в чужбина и др., относими към ревизираните

периоди. Извършили са изследване на разходите на лицето за издръжка и живот; за плащания на данъци, осигурителни вноски, такси и мита; разходите за платени лизингови вноски; за погасителни вноски по отпуснати кредити или за погасяване на заеми и лихви по тях; вноски и тегления по разплащателни сметки; покупки на движимо и недвижимо имущество; разходи за пътувания в чужбина и други.

В резултат е установено съответствие между стойността на имуществото на задълженото лице и направените от него разходи и декларираните и/или получени доходи за съответните ревизирани периоди.

Органите по приходите са анализирали писмените доказателства, получени от Специализирана прокуратура по пр. пр. №2077/2018 г. - Съдебно счетоводна икономическа експертиза №6975, разходни касови ордери /8 бр./, протоколи за разпит на Б. Л. от 04.01.2019 г. и 09.01.2019 г., протокол за разпит на Ю. И. от 04.01.2019 г., Протокол №178 Е/2019 г. за извършена експертиза, Протокол №259 Е/2019 г. за извършена експертиза, експертиза с вх. №2659/22.04.2019 г. /том 32/, писмо от „КОРПОРАТИВНА ТЪРГОВСКА БАНКА” АД /К. АД/ с изх. №3083/26.07.2018 г. /том 11/ и писмо от К. АД с вх. №160/09.01.2019 г.

От същите е установен недеklarиран доход - получено на 18.12.2013 г. имущество /пари/ в размер на 300 000,00 лв., за които ревизираното лице не е представило писмени обяснения и доказателства за техния произход и предназначение. На 18.12.2013 г. с разходен касов ордер /РКО/ на Н. С. К. са изплатени 300 000,00 лв. със записано основание „Коледна премия“. Съгласно резултатите от извършени съдебно-счетоводни експертизи, е установено, че положеният подпис за съставител на РКО е на жалбоподателя Н. С. К. и за главен счетоводител - на Б. А. Л.. РКО е без посочен издател в поле „организация“. За получаването на сумата 300 000,00 лв. от жалбоподателя са налице косвени доказателства и в протоколите за разпит на свидетеля по делото - Б. А. Л.. Към протокола за разпит от 04.01.2019 г. на Б. А. Л. е приложен списък на лица, на които ще се изплащат коледни премии, в който списък е и името на ревизираното лице. В протокола за разпит от 09.01.2019 г. на свидетеля по делото Б. А. Л. /стр. 14/ се съдържа подробна информация за механизмът и начинът, по който тези суми са били предадени и съответно получени от Н. С. К. и другите физически лица, посочени в списъка. Видно от въпросните свидетелските показания Н. С. К. на 18.12.2013 г. е получил в брой сумата от 300 000,00 лв.

След проверка в информационния масив на ТД на НАП С. е установено, че в м. 12.2013 г. за Н. С. К. са подавани декларации обр. №1 с код - вид осигурен 10 - за изпълнители по договори за управление и контрол на търговски дружества, на еднолични търговци, на неперсонифицирани дружества, както и синдици и ликвидатори. и с код - вид осигурен 01 - за работници или служители, осигурени за всички осигурени социални рискове при един работодател. В подадените декларации обр. №1 не е вписана изплатената сума от 300 000,00 лв. Не се установяват и данни за подадени справки по чл. 73 от ЗДДФЛ за Н. С. К., в т. ч. за изплатената сума от 300 000,00 лв.

Във връзка с горното Н. К. е заявил, че не е получавал коледни премии, вкл. сумата

от 300 000,00 лв.

Предвид непредставяне от ревизираното лице на доказателства за произхода и предназначението на сумата, органите по приходите са приели, че полученото имущество в размер на 300 000,00 лв. представлява друг облагаем доход и следва да бъде обложено по реда на чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ. В тази връзка ревизиращите органи са посочили, че при ревизия на „АФЛИК-БЪЛГАРИЯ“ ЕАД е установено, че през периода от 01.01.2013 г. до 20.06.2014 г. Н. С. К. е бил изпълнителен директор на „АФЛИК-БЪЛГАРИЯ“ ЕАД. На 27.11.2013 г. от разплащателните сметки на дружеството в К. АД е изтеглил общо сумата от 500 000,00 лв., като са извършени и други тегления, описани на стр. 31-32 от РД. На дружеството е извършена ревизия, приключила с РА №Р-2202-1405417-091-001/02.02.2017 г. При същата са установени тегления на парични средства от банкови сметки на дружеството, като счетоводно тези суми се отразени по дебита на сметка 507 „Предоставени депозити“ - внесени в банков сейф. Установено е обаче, че изтеглените парични средства от банкови сметки никога не са внасяни и съхранявани в банков сейф в трезор на К. АД, т. е. същите се явяват суми, изплатени от „АФЛИК-БЪЛГАРИЯ“ ЕАД на трети лица /най-вероятно лицата, явяващи се реални собственици на капитала на дружеството/. В резултат е прието, че изтеглените суми в брой представляват скрито разпределение на печалбата и на основание чл. 38, ал. 3 от ЗДДФЛ на „АФЛИК-БЪЛГАРИЯ“ ЕАД е начислен данък за доходи от дивиденди под формата на скрито разпределение на печалбата.

Приемайки, че през 2013 г. Н. К. е получил облагаем доход, съгласно чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ, който той не е декларирал, ревизиращите са определили годишна данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ в размер на 300 000,00 лв., върху която е начислен дължим данък в размер на 30 000,00 лв. и лихва за забава в размер на 18 454,50 лв.

Също така е установено, че на 27.09.2016 г. Н. С. К. е получил паричен превод в размер на 40 000,00 лв. по банкова сметка с IBAN номер [банкова сметка] от адвокатско дружество „К. и партньори“ с посочено основание – по Договор от 02.11.2015 г. за сметка на А. Б..

В ход на ревизията данъчните органи установили, че Н. С. К. не е декларирал получената сума с ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ за 2016 г. и не е внесъл дължимия данък. Ревизиращите органи са приели, че тези средства представляват недеклариран облагаем доход по смисъла на чл. 12, ал. 1 от ЗДДФЛ, съгласно който облагаеми по този закон са доходите от всички източници, придобити от данъчно задълженото лице през данъчната година, с изключение на доходите, които са необлагаеми по закон. По смисъла на чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ облагаемият доход е брутната сума на облагаемите доходи, придобити през данъчната година от всички други източници, които не са изрично посочени в този закон и не са обложени с окончателни данъци по реда на този закон или с окончателни данъци по реда на Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/.

Данъчните органи са достигнали до извода, че ревизираното лице не е декларирало получен доход общо в размер на 40 000,00 лв. и същият не е обложен по реда на чл. 48 от ЗДДФЛ. Въз основа на установеното с РА е определено данъчно задължение по чл.

35 от ЗДДФЛ в размер на 4 000,00 лв.

В резултат е издаден процесния РА №Р-22220219000491-091-001/21.05.2020 г.

Така издаденият РА №Р-22220219000491-091-001/21.05.2020 г., е обжалван по административен ред пред Директор на Дирекция ОДОП, ЦУ на НАП [населено място], който с Решение № 1238/10.08.2020 г. го е потвърдил като правилен и законосъобразен в обжалваната част на определените задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за данъчни периоди 2013 г. и 2016 г.

По делото са приети като доказателства материали от досъдебно производство № 669/2022г. по описа на СО-СГП, пр.преписка № 16545/2022г. по описа на СГП.

По делото е приета и съдебно-почеркова експертиза. В приетото по делото заключение ВЛ е стигнало до заключение, че указаните в заключението съвпадащи и различаващи се признаци са съществени, устойчиви, възникнали от времеви изменения в подписите на Н. С. К. и Б. А. Л. и дават основание за извода, че времето на полагане на подписа в РКО за получена сума от 300 000 лева не съответства на датата 18.декември 2013г., а са положени в по-ранен период обхващащ 1998 и 1999 година.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

С жалбата се атакува акт, за който изрично е предвидено обжалване пред съд съгласно чл. 156, ал. 1 от ДОПК. Решението на Директора на Дирекция ОДОП, ЦУ при НАП е връчено по електронен път на 17.08.2020 г. /л.27/. Жалбата е подадена чрез административния орган с вх. № 53-04-680 на 27.08.2020 г., от надлежно лице и при наличието на правен интерес, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Ревизионното производство е извършено от компетентни за целта органи и при спазване на процесуалните правила за извършването на ревизията. Ревизионният акт е издаден от компетентни органи на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК, в кръга на определените им правомощия /в този смисъл Тълкувателно решение № 5 от 13.12.2016 г. на ВАС/. Съдът констатира, че Ревизионният акт е подписан с електронни подписи от органите по приходите – негови издатели. Във връзка с това и с оглед разпоредбата на чл. 16, ал. 1, т. 1 от ЗЕДЕП, по делото са представени на хартиен и електронен носител заверени копия на електронни съобщения за издаването на КЕП на служителите, подписали електронни документи, издадени във връзка с приключилото ревизионно производство с РА № 22220219000491-091-001/21.05.2020 г. спрямо Н. С. К.. Всички актове в ревизионното производство – ЗВР, ЗИЗВР, съответни Уведомления, РД и РА са издадени от органи по приходите, които са притежавали квалифициран електронен подпис. Настоящият съдебен състав, при липса на оспорване на електронните подписи върху ревизионния акт и въз основа на представените доказателства, респ. служебна проверка в публичния регистър <https://www.b-trust.org>, счита че РА е подписан от възложителя и ръководителя на

ревизията и същият не е нищожен.

Актовете на органите по приходите са връчвани на ревизираното лице и същото е могло своевременно да защити правата си като представи доказателства. Предвид на изложеното, не са допуснати нарушения на изискванията за компетентност, съдържание, форма и процесуални правила при издаването на РА.

Възражението на жалбоподателя, че РА не съдържа самостоятелни мотиви, което е довело до нарушаване на основните принципи на служебно начало, законност, обективност, самостоятелност и независимост, визирани в чл. 2 - чл. 5 от ДОПК са неоснователни. На първо място следва да се отбележи, че РД е неразделна част от оспорения РА /чл. 120 от ДОПК/. При липса на новопредставени доказателства, компетентните органи, издали РА са приели, че направените изводи в РД са обосновани и законосъобразни и тъй като РД е неразделна част от РА не е необходимо да преповтарят изложеното в РА. Спазени са основните принципи на ДОПК, той като от мотивите на РД е видно, че органите по приходите са извършили множество процесуални действия с цел обективно установяване на задълженията на жалбоподателя. Събраните доказателства са анализирани обстойно и въз основа на тях са направени законосъобразни и обосновани изводи.

От събраните доказателства се установява наличието на документ - разходен касов ордер, съгласно който жалбоподателя К. е получил сумата от 300 000,00 лв. РКО е съставен на 18.12.2013 г. Въпреки, че в този РКО не е отбелязано наименованието на предприятието – платец на сумата, същият свидетелства, че жалбоподателят е получил цитираната сума. Процесният РКО съдържа основните реквизити, касаещи физическото лице изплатила реално сумата; лицето, което е получило същата, както и нейният конкретен размер.

Освен от РКО, получаването на сумата през 2013 г. се потвърждава от свидетелски показания, дадени по досъдебно производство №1/2019 г. по описа на СО-СП, пр. пр. №2077/2018 г. по описа на Специализирана прокуратура. По същото досъдебно производство са изготвени описанията в РД експертизи №2659/22.04.2019 г. и №6975/2019 г., според които положението в РКО подпис за главен счетоводител е на Б. А. Л., а подписът в графа „Съставил“ е положен от Н. С. К..

В Протокол за разпит от 04.01.2019 г., свидетеля Б. А. Л. е заявил, че по нареждане на Ц. В. на 17.12.2013 г. и 18.12.2013 г. на 8 лица /вкл. Н. С. К. / са изплатени суми под формата на „коледни премии“. Приложен е списък на лицата, на които са изплатени коледни премии. В Протокол за разпит от 09.01.2019 г. на свидетеля Б. А. Л. подробно е описан механизмът, редът и начинът, по който сумите са били предадени на лицата. Същото се потвърждава и от показанията на свидетеля Ю. Й. И., за което е съставен протокол от 04.01.2019 г. Според свидетелските показания Н. С. К. е получил на 18.12.2013 г. в брой сумата от 300 000,00 лв.

За ревизираното лице не са подавани декларации обр. 1 и справки по чл. 73 от ЗДДФЛ от работодател за изплатени суми за 2013 г. Също така Н. С. К. не е подал за 2013 г. и следващите данъчни периоди годишна данъчна декларация /ГДД/ по чл. 50 от ЗДДФЛ, с които да декларира получената сума. Следователно обосновано и законосъобразно ревизиращите органи са приели, че сумата от 300 000,00 лв. представлява недеklarиран доход от друг източник по смисъла на чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ, за който е дължим данък в размер на 30 000,00 лв., ведно със съответната лихва за забава.

От събраните по делото доказателства се налага извода, че ревизиращите органи са извършили подробен анализ на събраните при проведеното досъдебното производство доказателства. Същите са приобщени към административната преписка по реда на ДОПК и съдържат информация, удостоверяваща предоставянето на парични суми на жалбоподателя К. през 2013 г. Така формираните изводи се подкрепят и от установените при ревизията на „АФЛИК-БЪЛГАРИЯ“ ЕАД обстоятелства.

Ревизиращите органи за периода 2016 г. законосъобразно са начислили данък по чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ, в размер на 4 000,00 лв. Видно от административната преписка на 27.09.2016 г. жалбоподателя е получил паричен превод в размер на 40 000,00 лв. по разплащателна сметка в „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК“ АД. От извлечението на разплащателната сметка е видно, че преводът е извършен от адвокатско дружество „К. и партньори“, с основание за извършване на превода - по договор от 02.11.2015 г. за сметка на А. Б..

Жалбоподателят нито в хода на административното производство, нито в хода на съдебното е ангажирал доказателства, удостоверяващи, че получената по банковата му сметка сума представлява необлагаем доход по смисъла на ЗДДФЛ. Както в хода на ревизионното производство, така и пред настоящата инстанция не са представени доказателства, които да оборват този извод.

Предвид липсата на доказателства, оборващи констатациите на органите по приходите съдът намира, че следва да потвърди РА и в частта на установените данъчни задължения за 2016 г.

В хода на съдебното производство е назначена съдебно-почеркова експертиза. ВЛ е стигнало до заключение, че съобразно указанияте в заключението съвпадащи и различаващи се признаци са съществени, устойчиви, възникнали от времеви изменения в подписите на Н. С. К. и Б. А. Л. и дават основание за извода, че времето на полагане на подписа в РКО за получена сума от 300 000 лева не съответства на датата 18.декември 2013г., а са положени в по-ранен период обхващащ 1998 и 1999 година.

Съдът обаче приема, че изводите на ВЛ не са безпротиворечиви и категорични.

Процесния РКО е част от доказателства, събрани в хода на ДП №1 по описа

на Следствен отдел - Специализирана прокуратура /СО - СП/ пр. пр. №2077/2018 г., които са приобщени към административната преписка като заверени ксерокопия за нуждите на ревизионното производство с Протокол №1595462/29.11.2019 г. Копията на РКО са надлежно заверени от Специализирана прокуратура, където се съхраняват оригиналите на документите. По същество жалбоподателя твърди, че РКО е антидатиран - не е подписан от лицата, посочени в него на датата на щемпела, а в периода 1998 г. -1999 г. В случая РКО представлява частен свидетелстващ документ и като такъв се ползва единствено с формална доказателствена сила. В тази връзка доказателствената сила на подписания частен документ е указана в чл. 180 от ГПК. Съгласно цитираната разпоредба частни документи, подписани от лицата, които са ги издали, съставляват доказателство, че изявленията, които се съдържат в тях, са направени от тези лица и имат т.нар. „формална доказателствена сила” . От своя страна частният свидетелстващ документ се ползва с т. нар. „материална доказателствена сила” /т.е. има доказателствено значение за стоящите въвн от него факти, до които се отнася удостоверителното изявление/, само когато удостоверява неизгодни за издателя си факти - тогава има доказателствена сила срещу него. В противен случай не се ползва с такава доказателствена сила, а съгласно чл. 180 от ГПК е само доказателство, че изявлението е направено от лицето, посочено като негов автор. Налага изводът, че жалбоподателят оспорва истинността на частен свидетелстващ документ, който няма материална доказателствена сила, противопоставима на противната страна.

С Протокол №1595462/29.11.2019 г. към ревизионното производство са били приобщени доказателства, събрани в хода на ДП №1 по описа на СО - СП, пр. пр. №2077/2018 г., в т.ч. Протокол №178-Е/2019 за извършена съдебно-комплексна експертиза и Протокол №259-Е/2019 за извършена седморна графическа експертиза. В Протокол №178-Е/2019 за извършена съдебно-комплексна експертиза са поставени задачи да се установи датировката на хартията и дали същата съответства на датата на съставяне; да се установи давността на химикалната паста, с която са положени подписите върху ордерите и на една и съща дата ли са положени подписите; да се установи давността на тампонното мастило, с което са положени печатите с дата върху ордерите; да се установи дали подписите и отпечатъците от печат са положени върху ордерите на една и съща дата; ако подписите за „гл. счетоводител“ са положени от Б. А. Л. да се установи дали същите са положени в периода около 18.12.2013 г. или в периода 1997 г,- 1998 г.; ако подписите за „съставил“ са положени от подробно изброени лица, да се установи дали същите са положени в периода около 18.12.2013 г. или в периода 1997 г,- 1998 г. Последните два въпроса са възложени като задачи и в Протокол №259-Е/2019 за извършена седморна графическа експертиза. Така поставените в двете експертизи задачи съответстват на задачите по допуснатата в съдебното производство почеркова експертиза на процесния РКО.

Безспорно по делото е установено от приобщените почеркови експертизи и изготвеното заключение по допуснатата в съдебното производство експертиза, че подписите на Н. С. К. и Б. А. Л. в процесния РКО за получена сума от 300 000 лева от датата 18.декември 2013г., са на горепосочените лица.

Извода обаче, че има основание да се приеме, че подписите са положени в периода около 1998г. не е безспорен и категоричен, предвид следното:

Вещите лица в констативната част на Протокол №178-Е/2019 са пояснили, че до настоящия момент няма общоприет и утвърден в криминалистическата практика безспорен метод за датиране на документи по стареенето на документи, използване при тяхното изготвяне- хартия, пишещи вещества /химикални пасти/ и тампонни мастила. В специализираната криминалистическа литература има описани методи за изследване възрастта на щрихи, нанесени с химикални пасти. Тези методи са сравнителни, но при изследване на анализите се нарушава целостта на изследваните документи-обекти и сравнителни образци и същите имат незадоволителна възпроизводимост. Същите все още са на етап лабораторни експерименти и не се използват за изследване на реални документи. За прилагането на който и да е от тях е необходим „еталон“- документ с неоспорима дата на съставяне, който да е съхраняван при същите условия, както и инкриминирания документ, да е изготвен на същата по вид и състав хартия, да съдържа текстове, подписи и/или други реквизити, изпълнени със същите по вид и състав химикална паста и тампонно мастило. В действителност до момента няма разработена и утвърдена методика за изследване, която да даде категоричен отговор на поставените въпроси. С оглед на горното в заключение е даден отговор, че не е възможно да се определи времето на изпълнение на инкриминираните ръкописни текстове и подписи, както и полагаането на отпечатъците от печат, а така също и датировката на хартията.

По изложените съображения, съда не кредитира приетото в настоящото производство заключение на ВЛ като безспорно, още повече, че се налага извода, че е даден категоричен отговор в тази насока в приетата и приобщена като доказателство седморна експертиза, установяваща автентичността на процесния РКО и съответно отразената в него дата на подписването му, тъй като в нашата и международна криминалистическа практика не съществува методика за установяване времето на полагаането на даден подпис. Налага се извода, че не е налице безспорно доказателство за това, че подписите в процесния РКО са положени през периода 1997-1998г. Горния извод се подкрепя и от събраните доказателства по делото и дава основание да се приеме за правилно и законосъобразно установетото от ревизиращите органи.

Жалбоподателят е местно физическо лице по смисъла на чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗДДФЛ. Същия, на основание чл. 6, чл. 8, ал. 1, чл. 12 и липсата на хипотеза по чл. 13 от закона е данъчно задължено лице за облагаемия си доход, получен през данъчната година от източници в България и от чужбина.

Същият, съобразно чл. 16 от ЗДДФЛ, се определя за всеки източник на доход поотделно. В текста на чл. 48, ал.1 от ЗДДФЛ е посочен и начина на определяне размера на дължимия данък.

Съгласно чл. 50 от ЗДДФЛ, местните физически лица подават ГДД по образец. На основание чл. 53 от ЗДДФЛ, срокът за подаване на ГДД е до 30 април на годината, следваща годината на придобиване на дохода. Придобитите от физическото лице доходи могат да бъдат определени като облагаеми и необлагаеми. Облагаеми са доходите от всички източници придобити от данъчно задълженото лице през данъчната година, с изключение на доходите, които са необлагаеми по силата на закон, доходите, подлежащи на облагане с окончателен данък по реда на глава шеста от ЗДДФЛ или с окончателен данък по реда на ЗКПО, както и доходите, подлежащи на облагане с патентен данък по реда на ЗМДТ.

В ЗДДФЛ не се съдържа определение или легална дефиниция на понятието „доход“, като видовете доходи, в зависимост от източника им, са изброени в чл. 10 от ЗДДФЛ. Освен това, в ЗДДФЛ изрично са регламентирани доходите, които не подлежат на данъчно облагане или са освободени от облагане, както и какво не се счита за доход (чл. 13 и чл. 24, ал. 2 от ЗДДФЛ). В данъчното законодателство и в частност ЗДДФЛ отделните източници на доходи не са изчерпателно изброени, поради което законодателят изрично е въвел общия принцип, според който подлежат на облагане доходите от всички източници, с изключение на доходите, които са необлагаеми по силата на закон (чл. 13, ал. 1 от ЗДДФЛ). Съгласно разпоредбата на чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 6 от ЗДДФЛ brutната сума на доходите, придобити от задължените лица през данъчната година от всички други източници, които не са изрично посочени в ЗДДФЛ и не са обложени с окончателни данъци по реда на ЗДДФЛ или с окончателни данъци по реда на ЗКПО, се третира за данъчни цели като облагаем доход.

В хода на административното и съдебното производство не са ангажирани други доказателства досежно основанието за получените средства и съответно за времето когато са получени. Ето защо, правилно правилно ревизиращите органи са приели, че получените суми от жалбоподателя съответно 300 000 лв. през 2013г. и 40 000 лв през 2016г., представлява облагаем доход и в резултат са налице установени задължения по ЗДДФЛ за данъчните периоди 2013г. и 2016г. Н. С. К. не е декларирал задължения във връзка с получените суми в ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ за 2013г. и 2016г. Нито в хода на ревизията, нито в хода на съдебното производство от страна на жалбоподателя се ангажираха доказателства, че получените суми, представляват необлагаеми доходи по смисъла на чл. 13 от ЗДДФЛ, респективно доказателства за техния произход.

При така установеното, настоящият съдебен състав, счита, че данъчните задължения за 2013 г. и 2016г. са законосъобразно определени и са в съответствие с установеното в хода на ревизията, респективно с оглед

събрания доказателствен материал и поведение на ревизираното лице.

Предвид изложеното, съдът намира, че така издаденият РА №Р-22220219000491-091-001/21.05.2020 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., с който са установени задължения по ЗДДФЛ за данъчните периоди 2013 г. и 2016 г., потвърден с Решение № 1238/10.08.2020г. на директора на Дирекция ОДОП С. за правилен и законосъобразен.

При този изход на спора претенцията за присъждане на юрисконсултско възнаграждение на ответника се явява основателна и на основание чл. 161, ал. 1 ДОПК, вр. чл. 8, ал. 1, вр. чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, в актуалната ѝ редакция-ДВ, бр. 88 от 2022 г., жалбоподателя следва да му заплати разноски в размер на 4945,66 лева.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, Трето отделение, 60-ти състав на основание чл. 160 от ДОПК,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата на Н. С. К., ЕГН: [ЕГН], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], вх. „Г“, ет. 4, ап. 8 срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22220219000491-091-001/21.05.2020 г., издаден от Р. Г. Я. – орган, възложил ревизията и Т. Д. И. – ръководител на ревизията, в частта потвърдена с Решение № 1238/10.08.2020 г. на Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“, [населено място], Централно управление на Национална агенция по приходите.

ОСЪЖДА Н. С. К., ЕГН: [ЕГН] да заплати на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при Централно управление на Националната агенция за приходите – С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 4945,66 лева (четири хиляди деветстотин четиридесет и пет лева и 66 стотинки) .

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ:

